

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Hyperhomocysteinemia and venous thrombosis : studies into risk and therapy

Willems, H.P.J.

Citation

Willems, H. P. J. (2006, November 29). *Hyperhomocysteinemia and venous thrombosis : studies into risk and therapy*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/5417>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/5417>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Dankwoord

Dankwoord

Dit proefschrift is niet zonder slag of stoot tot stand gekomen. Ik wil in dit dankwoord stilstaan bij allen die deel hebben uitgemaakt bij de totstandkoming van dit werk.

Mijn promotor, Prof. Dr. F.R. Rosendaal. Beste Frits, het contact wat we hadden was schaars, doch die keren dat we bij elkaar zaten heb ik genoten van je buitengewone inzicht in de epidemiologie en je kennis op het gebied van het tromboseonderzoek. Deze kwaliteiten waren essentieel bij de opzet van de VITRO studie. De snelle, zowel inhoudelijke als taalkundige correcties van de manuscripten hebben deze telkens weer verbeterd. Mijn dank voor dit alles.

Mijn copromotor, Dr. G.M.J. Bos. Beste Gerard, Zoals niet iedereen zal weten ligt je interesse in de tumorimmunologie, en is het onderzoek wat in dit boekje is samengebundeld in het verloop van je carrière een zijspoor geweest. Ondanks dat wist je altijd de materie met een enorme spitsheid te benaderen. Je zette mij daarbij nogal eens op het verkeerde been. Je stimuleerde mij daardoor dieper door te denken.

Ons contact heeft veel te lijden gehad tijdens dit onderzoek. Toch was dit proefschrift zonder jou niet tot stand gekomen. Je weet zelf waarom. Ik denk dat ik jou daarom het meeste dank verschuldigd ben.

Mijn copromotor, Dr. M. den Heijer. Beste Martin, dankzij jouw vroegere onderzoek werd de basis gelegd voor mijn proefschrift. Tijdens jouw opleiding tot internist was er vanzelfsprekend weinig tijd voor intensieve begeleiding van mij. Dit is ruimstoots gelukt in de tijd daarna. Ik ben je erg dankbaar voor de tijd en mogelijkheden die je hebt gecreëerd voor mij om destijds in Nijmegen te werken. Inhoudelijk ben je altijd erg goed op de hoogte geweest van 'het homocysteïneonderzoek' en dus inhoudelijk onmisbaar.

Dr. W.B.J. Gerrits, hematoloog, inmiddels gepensioneerd. Beste Wim, jij was mijn dichtstbijzijnde begeleider bij het onderzoek. Voor zowel acute logistieke problemen, vaak van financiële aard, of beoordeling van inclusiecriteria voor studie kon ik altijd bij je terecht. Maar ook op het meer persoonlijke vlak was dit het geval: je was immer beschikbaar voor mentale en, niet te vergeten, alimenteraire bijstand. Dit heb ik zeer gewaardeerd.

Dr. H.J. Blom. Beste Henk, bedankt voor je enthousiaste wijze van begeleiding. Dankzij je positieve kijk op de zaken voelde ik altijd prettig als ik met je had gesproken en terugreed vanuit Nijmegen naar Den Haag. Net als Martin ben je

natuurlijk zeer goed op de hoogte van wat zich afspeelt op het gebied van homocysteïneonderzoek. Ik heb van deze kennis van zaken veel profijt gehad.

De referent en promotiecommissie (Prof. dr. H.R. Buller, Prof. dr. A. Algra, Dr. H.J. Blom, Prof. dr. A.J. Rabelink en Prof. dr. J.P. Vandenbroecke) voor het beoordelen van het manuscript en hun bereidwilligheid zitting te nemen in de commissie.

Wilma van Spronzen, in de tijd dat ik ben gestart ben met mijn werkzaamheden als arts assistent in Eindhoven heb jij de boel in Den Haag draaiende weten te houden. Voor jou, speciaal als laborant zonder ervaring in het doen van een dergelijk onderzoek een zware taak. Desondanks (en met schamele begeleiding van mijn kant) heb je dit zeer vakkundig en met veel inzet weten te volbrengen. Het doet me deugd dat je hierna zelfs 'in het onderzoek bent blijven hangen'.

Marie Louise Brantberger, mijn steun en toeverlaat in de eerste onderzoeksjaren. Inmiddels weer woonachtig in geboorteland Zweden. Jij hebt de duizenden poststukken en formulieren doorgenomen en ingevoerd in het databasesysteem. Een monnikenwerk. Tevens was je een goed luisterend oor (naar ik meen was dit wederzijds).

De afdeling hematologie van het Ziekenhuis Leyenburg. De thuisbasis gedurende 5 jaar en de afdeling die het onderzoek heeft mogelijk gemaakt. Mijn dank gaat uit naar de hematologen Dr. H.L. Haak en Dr. P.W. Weijermans, de medewerkers van het laboratorium en het secretariaat. Teveel namen om allen hier te vermelden. Hoewel ik me wel eens af heb gevraagd of jullie überhaupt wel een idee hadden van wat ik nu precies deed met mijn piepschuimen dozen en gekoelde buisjes, heb ik me altijd welkom gevoeld op het laboratorium en altijd veel steun ondervonden bij de uitvoering van het onderzoek.

De medisch directeurs van de trombosediensten van Den Haag (Dr. E. van Meegen), Rotterdam (Dr. P.H. Trienekens), Leiden (Dr. F.J.M. van der Meer), Amsterdam (Mw. Dr. L.P. Colly, Mw. Dr. M.G.H. Remkes), Utrecht (Mw. Dr. J de Vries-Goldschmeding), Delft (Mw. Dr. den Dolder, Mw. M. Addicks) en Amersfoort (Dr. M.M.H. Kramer) voor het faciliteren van het onderzoek en de interesse tijdens het verloop van de studie. Dankzij de trombosediensten kon deze grote groep van patiënten worden verzameld die anders onbereikbaar voor ons was geweest..

Vanzelfsprekend alle medewerkers van deze trombosediensten, uiteindelijk zijn zij het geweest die al die buizen bloed en formulieren hebben verzameld. En dit voor slechts enkele taarten soldij!

Astra/Viatrix voor de kostenloze terbeschikkingstelling van de studiemedicatie.

De apothekers Dr. G.E.Th. Ferguson en Dr. P.P.H. Le Brun en alle medewerkers van de Apotheek Haagse Ziekenhuizen. Tijdens het VITRO onderzoek droegen zij de zorg voor de randomisatie in de studie en het verpakken en versturen van de vele potten met studiemedicatie.

Dr. M. Cattaneo (Unit of Hematology and Thrombosis, Ospedale San Paolo, Universiteit van Milaan) en Mw. Dr. S. Eichinger (Department of Internal Medicine I, Medical University of Vienna, Wenen, Oostenrijk) voor hun bijdrage aan de VITRO studie.

Stefanie Vloet, bedankt voor de duizenden bepalingen van het homocysteïne.

Martijn Havekes, destijds student. Jij bracht door je enthousiaste persoonlijkheid veel leven in de brouwerij en dat konden we wel gebruiken!

De maatschap interne geneeskunde in het huidige Maxima Medisch Centrum, in het bijzonder de opleider Dr. H.R. Haak. Beste Harm, bedankt voor je steun.

Al mijn vrienden doch in het speciaal Harm Jaap Smit en Henri de Boer. Bedankt voor de immer boeiende en stimulerende conversaties over mijn promotie en vele andere zaken. Jullie stonden altijd voor me klaar en dit heb ik ten zeerste gewaardeerd.

Tiny Wouters, bedankt voor het transformeren van een bundel artikeltjes naar een echt boekje.

Uitleg overbodig: mijn zussen Marieke en Christine. Speciale dank aan mijn zwager Gerard Horsting voor het kaftontwerp.

Alle bekenden en collegae die direct of indirect een bijdrage hebben geleverd aan dit proefschrift. Het zijn er teveel om allen bij naam te noemen. Iedereen bedankt!

Er zijn vele mensen genoemd zonder wie dit proefschrift niet af zou zijn gekomen. Ik wil eindigen met twee mensen zonder wie ik er niet eens aan

begonnen was, mijn ouders. Lieve pa en ma, jullie hebben mij bijgestaan in lief en leed. Jullie staan met recht als hekkensluiters vermeld!

Curriculum vitae

Curriculum vitae

De auteur van dit proefschrift werd op 2 mei 1966 in 's Hertogenbosch geboren en woonde tot 1984 in Helvoirt. In 1984 behaalde hij het eindexamen aan het gymnasium "Beekvliet" te Sint Michielsgestel. Dit was tevens het aanvangsjaar van de studie geneeskunde in Utrecht. In 1990 behaalde hij het doctoraalexamen. Voor aanvang van de co-schappen heeft hij neurologisch onderzoek verricht bij Prof. C. Warlow in Edinburgh, Schotland. Het co-schap gynaecologie en obstetrie werd gedaan in het Kalafong Ziekenhuis in Pretoria, Zuid-Afrika. Nadat in 1994 het artsexamen was behaald, is hij als arts-assistent interne geneeskunde werkzaam geweest in het Willem-Alexander Ziekenhuis in 's Hertogenbosch (Dr. P.J. Lestrade). In 1995 werd begonnen met het onderzoek dat heeft geleid tot dit proefschrift bij de afdeling Haematologie van het Leyenburg Ziekenhuis te Den Haag (Dr. W.B.J. Gerrits en Dr. P.W. Wijermans). Vanaf 2000 was hij werkzaam in het Máxima Medisch Centrum te Eindhoven. In 2001 startte hij in dit ziekenhuis met de opleiding interne geneeskunde (Dr. H.R. Haak). In 2004 werd de opleiding voortgezet in het Academisch Ziekenhuis Maastricht (Prof. dr. C.D.A. Stehouwer). In oktober 2006 is hij begonnen met het aandachtsgebied Immunologie en Allergologie (Prof. dr. J.W. Cohen-Tervaert).